

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Adversus Lacriti Exceptionem Oratio, Hieronymo Wolfio interprete.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

quaquam Iudices. Nam uos iſdem eſtis, qui eum qui è mercatu magnam inſuper pecuniã mutuatus fuerat, neq; creditoribus pignora exhibuerat, capite condemnatiſtis, delatum apud populum, eumq; ciuem ueſtrũ & patris imperatorij filium. Putabatis enim ab eo genere hominum non ſolum eos qui in illos incidiffent, ſed mercatum quoque ueſtrum lædi: Merito. Quæſtus enim mercatorum proficiſcitur non à mutuò accipientibus, ſed à mutuò dantibus: & neq; nauis, nec nauicularius, neque uector prouehi poteſt, abſq; mutuò dantium miniſterio. Legibus igitur multa & præclara eis adiuuenta præſtò ſunt: quæ ueſtrum eſt tueri, & improborũ petulantiam coercere, ut mercatus uobis magno emolumẽto ſit. Quod fiet, ſi defenderis homines liberales, eosq; à talibus belluis lædi nõ patiemini. Ego dixi quæ potui, ſed etiam alium quendam ex amicis uocabo, ſi iuſſeritis.

ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSUS
Lacriti exceptionem.

Androcles pecuniam mutuauit Artemoni Phaselitæ genere, mercatori. Quo mortuo priuſquam argentum redderet, idem ab eius fratre Lacrito rhetore repoſcit: duabus rationibus nitens, quod & præſente Lacrito, & ſpondente, pecuniã Artemoni mutuarit, & hæres ſit Artemonis Lacritus. Is uerò ſe cedere hæreditate dicit, & actionem præſcriptione repellit, ſibi cum Androcle nihil eſſe rei dicens, nec ullam ſyngrapham. omnino etiam ſe ſpõdiſſe negat. Quòd ſi promiſſiſſet, non ea ſe eſſe improbitate, ut ſolutionem detrectaret. Non rectè autem quidam orationem hanc non genuinã eſſe putarunt, obſcuris decepti argumentis. Nam dictionis genus remiſſum, non indecorum eſt cauſis priuatis. Iouem autem regem pro ſubiectæ perſonæ conſuetudine ab eo eſſe nominatum, perſpicuum eſt. Præſcriptionem uerò infirmius reſutauit, propter cauſæ imbecillitatem.

DEMOSTHENIS ADVERSUS LA

CRITI EXCEPTIONEM ORATIO,

Hieronymo Vuolſio interprete.

Perſtringit
Phaselitarũ
improbitatẽ.

Narratio.

Lacritus ſpon
ſor.

Nihil noui agũt, Iudices, Phaselitæ, ſed pro more ſuo, nam ad mutuò ſumẽdas in mercatu pecunias, ſunt omniũ exercitatiſſimi. Poſtquam uerò eas acceperũt, & ſyngrapham confecerũt nauticam: ſtatim obliuiſcuntur & ſyngrapharum & legum, & reddenda eſſe quæ acceperint, non meminerũt. Sin reddiderint, de ſuo ſe aliquid largitos eſſe putant: & cum reddendũ eſſet aliquid, pro eo ſophiſmata excogitant, & præſcriptiones, & prætextus, & omniũ mortalium ſunt improbiſſimi & iniuſtiſſimi. Cuius rei ſignũ illud eſt: cum multi & Græci & Barbari ueſtrũ ad mercatũ ueniant, plures ſemper ſunt Phaselitarũ lites, q̃ cæterorũ omniũ. Hi igitur tales ſunt. Ego uerò, Iudices, pecuniã mutuauĩ Artemoni iſtius fratris, ſecundũ leges mercatorias in Pontũ et ruruſus Athenas. Quo defuncto, priuſquam mihi pecuniam redderet, Lacrito iſti diem dixi, iſdem legibus quibus contraxeram, cum illius frater ſit, & bona Artemonis omnia teneat, tum quæ is hic reliquit, tum quæ Phaselide habuit, & hæres ſit opum illius omnium. Neq; uerò iſte legem ullam proferre poteſt, quę permittat habere fraternas opes, & ijs ſuo arbitratu adminiſtratis, non ſoluere æ alienum, & nunc negare ſe eſſe hæredem, nec adire hæreditatem. Ac Lacriti iſtius talis eſt improbitas. Ego uerò uos oro, Iudices, ut me hac de re dicentem æquis animis audiatis. Quod ſi & nobis creditoribus, & uobis ni-
hilo

hilominus ab eo fieri iniuriam ostendero, iuuatote nos ut æquū est. Ego, Iudices, minimè noram istos homines: sed Thrasymedes Diophanti filius Sphettij illius, & Melanopus frater eius, familiares mihi sunt, summaq; necessitudine coniuncti. Hi me cum Lacrito isto conuenerunt, undecunque tandem ab isto cogniti (neq; enim scio) precati sunt, ut pecuniā in Pontum istius fratri Artemoni & Apollodoro mutuarem, quo negociarētur: omnino ignarus, Iudices, etiam Thrasymedes improbitatis istorū: sed putans bonos esse uiros, & non alios quā quales se esse & simulabant, & dictabant: atque existimans eos facturos esse omnia quæ pollicebatur, & recipiebat iste Lacritus. Sed plurimum certè fallebatur, neque quicquam norat, cum qualibus belluis potius quā hominibus cōflicteretur: & ego autore & Thrasymede, & fratre eius, & Lacrito isto mihi recipiente, fratres suos facturos quæ æqua essent omnia: mutuaui cum hospite quodam nostro Carystio, triginta minas argenti. Syngrapham igitur, Iudices, à uobis audiri primū uelim, qua pecuniam mutuauimus, & testes qui mutuationi interfuerunt. Deinde & cætera demonstrabimus, quā perfidiosè isti in mutua pecunia egerint. Recita syngrapham. Deinde testimonia. **SYNGRAPHAM.** Mutuarunt Androcles Sphettius, & Naucrates Carystius Artemoni & Apollodoro Phaselitis, argenti ter mille drachmas Athenis Menden usque, aut Scionen, & inde Bosporum. Quod si uoluerint, in sinistra ora usq; ad Borysthenē, & rursus Athenas, ducenis, uicenis quinis millenas: sin post Arcturū soluerint, è Ponto templum Argonautarum petituri, trecentis eas ter mille drachmas, * uini amphoris Mendæis pignori datis ter mille, quod euehet Menda, aut Scione, in naui xx remorum, quæ est Hyblesi nauicularij. oppignerant autem id uinum, nō debentes propterea cuiquā quicquā argenti, neq; ad id mutua-

* ὡδὶ οἶνος καὶ
ραμνίσ.

bunt: & euehent merces uini precio coemptas, rursus Athenas, in eādē naui omnes. Perductis autem Athenas mercibus, reddent debitores creditoribus argentū, quantum debetur, ex syngrapha intra uigesimum ex quo Athenas uenerint, diem, integrū: excepta iactura, si quam uectores de comuni decreto fecerint, & si quid hostibus pependerit. quod ad cætera attinget omnia, integrū esto: & exhibebunt pignus creditoribus liberū & immune, donec sortem cum usuris reddiderint ex syngrapha. Nisi autē ad dictum diem soluerint, pignora creditoribus oppignerare & uendere tanti liceat, quanti sunt. Quod si quid argenti reddendi creditoribus ex syngrapha defuerit, exigere liceat creditorib. ab Apollodoro & Artemone, et de omnibus eorū bonis tam terrestribus quā nauticis ubiq; gentium ubi ea fuerint, perinde ac si iudicio uicti, iudicatū non soluissent, & alteri utri creditorum & utrisq;. Sin non onerarint, decemq; dies * in naui in Hellespon-

* ὡδὶ οἶνος, Βρυ-
τιολὺς ὡδὶ καὶ
νὺ, in cane.

to manserint, atq; exonerarint ubi Atheniensibus pignora capere non licet: etiam inde reuersi Athenas, usuras reddant, anno superiore tabulis inscribas. Sin quid naui grauius acciderit, in qua uehentur merces, pignora salua sint: quæ superfuerint, communia sunt creditoribus: & in his rebus nihil plus ualeat hac syngrapha. **TESTES.** Phormio Piræensis, Cephisdorus Boeotius, Heliodorus Pitthenis, Recita etiam testimonia.

TESTI

TESTIMONIA. Archenomides F. Archedamantis Anagyraſius, teſtat tabulas apud ſe depoſuiſſe Androclem Sphettiū, Naucratem Caryſtium, Artemonē, Apollodorū, Phaſelitas, & ſyngrapham adhuc ſitam eſſe apud ſe. Age recita eorum etiam, qui interfuerunt, teſtimonium. **TESTIMONIVM.** Theodotus municeps, Charinus Epicharas Leuconenſis, Phormio F. Cephifoſphontis Piræenſis, Cephifoſodorus Bœotius, teſtatur ſe ad fuiſſe, cū mutuaret Androcles Apollodoro & Artemoni argenti ter mille drachmas, ſcireq; ſe eos tabulas apud Archenomidem Anagyraſiū depoſuiſſe. Ex hac ſyngrapha, Iudices, mutuavi pecuniam Artemoni iſtius fratri, iubente iſto & recipiente, omnia quæ æqua eſſent, mihi præſtanda eſſe ex ſyngrapha qua mutuarā, iſto ipſo ſcriptore & obſignatore, cum ſcripta eſſet. Nam fratres eius iuniores adhuc erant, admodum adoleſcentuli. iſte uerò Lacritus Phaſelita, magna res, Iſocratis diſcipulus, is erat qui adminiſtraret omnia, & me ſibi fidem habere iuberet. Se enim mihi præſtiturum æqua omnia, & Athenas rediturum fratrem ſuum Artemonem & nauigaturum accepta illa pecunia. Ac tum quidem cum à nobis pecuniam auferre ſtuderet, & fratrem eſſe ſe profitebatur Artemonis, & ſocium, & uerba mirum in modum diſerta fundebat. Cum primū autem argentū nactus eſt, id & partiti ſunt, & in quos libuit uſus diſtribuerunt: ſed ex nautica ſyngrapha qua pecuniam acceperant, neq; paruum neq; magnū quicquā præſtiterunt, ut res ipſa indicauit. Iſte uerò Lacritus eorum omnium interpres fuit. Singulatim autem oſtendam, nihil eorum quæ ſyngraphæ inſcripta ſunt, ritē eos præſtiſſe. Primū enim ſcriptum eſt, mutuari eum à nobis ad uini cados ter mille, triginta minas, quaſi pignus haberent aliarū triginta minarum, ut iuſtum uini præcium ad argenti talentum redigeretur cum impenſis, quæ ad uini curationē requirebantur. eæ uerò ter mille amphoræ uehendæ erant in Pontum nauigio uiginti remorum, quæ Hybleſij nauicularij eſſet. Hæc Iudices in ſyngrapha, quam uos audiuiſtis, ſcripta ſunt. At iſti pro ter mille amphoris, nec quingentas in nauem impoſuerunt: & cum uinum decuiſſet emptum, quantum cōuenerat, ipſi pecunia ſuo arbitratu ſunt uſi. ter mille amphoras neq; uoluerūt, neq; cogitarūt imponere in nauem ex ſyngrapha. & ut me uera dicere cōſtet, cape teſtimoniū eorū, qui eādē nauī cum eis uecti ſunt. **TESTIMONIVM.** Eraſicles teſtat, ſe gubernāſſe nauem quæ Hybleſij eſſet, & ſcire Apollodorum uehere uini Mendæi amphoras quadringentas quinquaginta, & nō plures: alias uerò ſarcinas nullas uexiſſe in eo nauigio Apollodorum in Pontū. Hippas F. Athenippi Halicarnāſſeus teſtatur, ſe unā uectum in Hybleſij naue, perluſtraſſe nauem, & cognoſſe, Apollodorum Phaſelitam uehere in nauigio Menda in Pontum uini Mendæi amphoras quadringētas quinquaginta, onus præterea nullum. Præter hos teſtatus eſt, eadem ſe audiſſe ex alijs, Archades F. Mneſonidē Archarnenſis, Soſtratus F. Philippi Iſtiæus, Philciades Cteſij F. Hypetrenſis, Dionyſius F. Democratidæ Chollides. De uini igitur numero, quantum eos imponere in nauem oportuit, hæc egerūt: ſtatim ab eo ipſo quod primū ſcriptū fuit, auſpicati negligere & nō præſtare ea quæ ſcripta ſunt. Poſt hæc in ſyngrapha continetur, oppignerare eos hæc

Lacritum ſpon-
diſſe pro
fratribus aſſur-
mat.

Nihil præſti-
tum quod ſyn-
grapha iubet

eos hæc libera, & nemini quicquam debentes, & ad ea mutuum acceptu-
 ros à nemine quicquã. Hæc apertis uerbis Iudices scripta sunt. At isti quid
 fecerunt? neglecta syngraphæ scriptura, mutuatur à quodam adolescente
 per fraudem, quasi nemini quicquam deberent: & cum nobis iniuriã fece-
 runt, clam ad nostra mutuati: tum illum adolescentem creditorem decepe-
 runt, ad merces non liberas mutuati. Talia sunt istorum facinora, sed doli
 omnes sunt Lacriti istius. Vt autẽ uera me dicere, & istum insuper contra
 syngraphã mutuatũ esse constet, testimoniũ uobis recitabitur eius qui po-
 stea mutuauit. Recita testimonium. **TESTIMONIUM.** Aratus Halicar-
 nasus testat̃ se mutuassee Apollodoro undecim argenti minas, ad merces
 quas in Hyblesii naue in Pontũ ueheret, quasq; ibi pro his coemisset: neq;
 scisse se, fuisse illum mutuatum ab Androcle argentum, alioqui se non mu-
 tuaturum fuisse Apollodoro argentum. Fraudes igitur istorũ hominum
 huiusmodi sunt. Scriptũ autẽ est post hæc ô Iudices, in syngrapha: postquã
 in Ponto quæ uehant, uendiderint, ut alias merces emant, nauemq; one-
 rent, eaq; onera Athenas peruehant: & ubi Athenas peruenerint, ut intra
 uigesimalũ diem lectum nobis argentum reddant. antequã autem reddide-
 rint, in nostra potestate esse merces omnes: easq; immunes ab his præstan-
 das nobis, donec nostrũ receperimus. Hæc ita accuratẽ in syngrapha scri-
 pta sunt. At isti, Iudices, hĩc uel in primis insolentiã suam & impudentiam
 ostenderunt, neq; uel minimum perscripta in syngrapha curarunt, sed syn-
 graphã inanes esse nugas atq; ineptias putauerũt. Nam nec in Ponto eme-
 runt quicquã, neq; in nauem contulerunt Athenas uehendum: & nos cre-
 ditores, reuertentibus eis è Ponto, nõ habebamus quod prehenderemus,
 aut teneremus, tantisper dum nostrã pecuniam recepissemus. Nihil enim
 prorsum in portum isti nostrum inuexerũt: sed nobis inusitatũ quippiam
 accidit, Iudices. Qui enim in uestra hac urbe nihil peccauimus, nullo ab eis
 conuicti iudicio sumus, nostra pecunia ab istis Phaselitis spoliati sumus:
 quasi uerò ius esset Phaselitis spoliandi Athenienses. Cum enim quæ acce-
 perunt, reddere nolint, quod aliud erit hisce rebus nomen tribuendum,
 quàm ui eos eripere aliena? Nam ego quidem audiui nunquã quicquam
 sceleratius eo scelere, quod in nos isti commiserunt, idẽq; confitentes se pe-
 cuniam accepisse à nobis. Quibus enim de contractibus ambigitur, Iudi-
 ces, hĩ iudicium postulant. Quos uerò utrique contrahentium cõfitentur,
 & de quibus syngraphæ nauticæ extant: cõsummatos esse omnes censent,
 & perscripta in tabulis præstari oportere. Iam eos ex syngrapha nihil om-
 nino præstitisse, sed inde ab initio statim auspicatos, struxisse fraudes, &
 nihil æqui boniq; cogitasse: tum à testibus, tum ipsi à sese conuincuntur
 adeò manifestẽ. Quod uerò grauissimum est inter Lacriti facinora, uos au-
 dire decet. Is enim rebus omnibus præfuit: postquã huc uenerant, ad mer-
 catũ uestrũ non appellunt, sed in furũ portũ se coniiciunt, qui est extra ue-
 stri mercatus limites. estq; perinde nauem in furum portu subducere, ac si
 quis ad Æginã, aut ad Megara appelleret. nã ex eo portu p̃ficisci licet quo-
 lubitum, & quodcunq; commodum fuerit. Ac nauigium ibi in statione
 erat dies amplius quinq; & uiginti: isti uerò in uestro Digmate obambula-
 bant.

In Ponto non
 aliæ merces
 coemptæ.

Exaggeratio:
 se non fraudato-
 tos, sed spoliato-
 tos esse.

Causæ huius
 perspicuitas.

Nauis in Furũ
 portũ appulsa.

Lacriti tergi-
uersatio de
naufragio.

Refutatio ca-
uillationis de
naufragio.

bant, nos congressi alloquebamur, & iubebamus eos curare, ut pecuni-
am primo quoque tempore reciperemus. assentiebantur isti, & se in eo esse
dicebant: nos eos accedebamus, & cum alia speculabamur, tum an ali-
quid e naui alicunde exponerent, & quinquagesimas soluerent. Poste-
aquam autem isti dies complures adfuerant, neque nos quicquam inue-
niebamus uel expositum, uel quinquagesimam solutam eorum nomi-
ne: ibi demum magis solutionem urgebamus. Cum autem nos eis insta-
remus, Lacritus iste frater Artemonis respondet se non posse reddere: pe-
risset merces omnes. dicebatque Lacritus, se de his iustam habere excusatio-
nem. Ea uerba nos, Iudices, grauiter ferebamus, sed indignatione nostra
nihil proficiebamus, istis omnino cōtemnētibus: nihilominus tamen per-
contabamur eos, quo pacto merces perissent? Ibi Lacritus iste responde-
bat, fractam esse nauem, dum Panticapæo Theudosiam peteret. Fracta au-
tem naui, perisse fratribus suis merces, quas in naui habuissent. Habuisse
autem in ea & salsamenta, & uinum Coum, & alia quædam. Quæ omnia
se dicebāt illic coempta uecturos fuisse Athenas, nisi in naui perissent. Ac
quæ dixerit, hæc fuerunt. Operæ precium autem est audire hominum isto-
rum petulantia & mendacia. Nam cum naue quæ naufragium fecit, nihil
erat eis commercij: sed erat alius qui Athenis mutuarat ad naulum in Pon-
tum, & ad nauigium. Antipater nomen erat creditori, Cittieus genere, &
uillum illud Coum octoginta uasa uini fugientis, & salsamēta homini cui-
dam agricolæ in naui uehebantur Panticapæo Theudosiam, in usum ope-
rarum rusticarum. Quid igitur istas causas afferunt, quæ minimè huc per-
tinent? Age cape testimoniū, primū Apollonidæ, ut constet Antipatrū
mutuasle ad nauem: deinde Erasclis Hippia F. octoginta duntaxat am-
phoras uectas esse in naui. **TESTIMONIUM.** Apollonides Halicar-
nasseus testatur, se scire, Antipatrum Cittieum genere, pecuniā mutualle
in Pontum ad nauem, quæ esset Hyblesij, & ad naulum in Pontum: se uerò
communitè possedisse nauem cum Hyblesio, seruosque suos unā fuisse in
naui: & cum periret nauis, adfuisse famulos suos, sibique renunciasse, & na-
uem perisse uacuam, Panticapæo Theudosiam euntem. Erasclis testatur
se nauigasse cum Hyblesio, gubernante nauem, in Pontum. & cum nauis
Theudosiam Panticapæo ueheretur, scire se nauem isse uacuam, & ipsius
Apollodori nunc hoc iudicio rei, non fuisse uinum in naui, sed transuectas
esse Theudosiano cuidā ciui Coas serias circiter octoginta. Hippias Athe-
nippi F. Halicarnasseus testatur, se nauigasse cum Hyblesio, inspectorem
nauis, & cum nauis Panticapæo Theudosiam ueheretur, imposuisse Apol-
lodorum in nauem lanarum uas unum atque alterū, & salsamentorū uasa
undecim, aut duodecim, & caprinarū pelliū fasciculos duos aut tres, præ-
tereaque nihil. Præter hos testati sunt ex alijs audisse se eadem, Euphiletus
Damotimi F. Aphidneus, Hippeus Timoxeni F. Thymætades, Sostratus
Philippi F. Histiaeus, Archenomides Stratonis F. Thriasius, Philtiades
Ctesiclis F. Xypetæon. Istorum igitur hominū tanta est impudentia. Vos
autē cogitate, Iudices, ipsi cum animis uestris, num quos unquam sciatis,
aut audieritis e Ponto uinum Athenas negociandi causa importasse, præ-
sertim

fertim Coum? Nam contrā potius in Pontum inuehitur ē locis nobis fi-
 nitimis, ē Peparetho, & Co, & Thasium, & Mendæum, & ex alijs quibus-
 dam oppidis omnis generis. E' Ponto autem alia quædam sunt, quæ huc
 importent. Cum uero nos eos detineremus & inquireremus, nunquid pe-
 cuniæ Ponticæ euassisset: respondit Lacritus iste, centū stateres Cyzicenos
 euassisse: & id aurum fratrem suum mutuassee in Ponto nauiculario cuidam
 Phaselitæ, cui & familiari suo: neq; potuisse recuperare, sed ferè id quoq;
 periisse: Hæc sunt quæ Lacritus dixit: Syngrapha autem non ita loquitur,
 Iudices, sed illic coemptas merces Athenas peruehere iubet, non mutuare
 istos cui uellent nostram pecuniā, sine nostra autoritate: sed nobis Athe-
 nas sistere sine omni controuersia, donec nos tantū pecuniæ receperimus,
 quantū mutuauimus. Age recita mihi syngraphā denuo. SYNGRAPHA.
 Mutauit Androcles Sphettius, & Naucrates Carystius Artemoni &
 Apollodoro Phaselitis argenti ter mille drachmas Athenis Menden usq;
 aut Scionen, & inde Bosporum. Quod si uoluerint, in sinistra ora usq; ad
 Borysthenē, & rursus Athenas, ducenis uicenis quinis millenas: sin post
 Arcturum soluerint, ē Ponto templum Argonautarum petituri, trecentis
 eas ter mille drachmas, * uini amphoris Mendæis pignori datis ter mille, * *ἡ δὲ οὖν καὶ*
 quod euehetur Menda, aut Scione, in naui xx remorum, quæ est Hyblesij *ἐκ μίσις.*
 nauicularij, oppignerant autem id uinū, non debentes propterea cuiquam
 quicquam argenti, neque ad id mutuabuntur: & euehent merces uini pre-
 cio coemptas, rursus Athenas, in eadem naui omnes. Perductis autē Athe-
 nas mercibus, reddent debitores creditoribus argentum, quantum debe-
 tur, ex syngrapha intra uigesimalium, ex quo Athenas uenerint, diem, inte-
 grum, excepta iactura, si quam uectores de cōmuni decreto fecerint, & si
 quid hostibus pependerit: quod ad cætera attinet omnia, integrū esto, &
 exhibebunt pignus creditoribus liberum & immune, donec sortem cum
 usuris reddiderint ex syngrapha. Nisi autem ad dictum diem soluerint, pi-
 gnora creditoribus oppignerare & uendere tanti liceat, quāti sunt. Quod
 si quid argenti reddendi creditorib. ex syngrapha, defuerit, exigere liceat
 creditorib. ab Apollodoro & Artemone, & de omnibus eorū bonis tam
 terrestribus quā nauticis ubiq; gentium ubi ea fuerint, perinde ac si iudi-
 cio uicti iudicatum non soluissent, & alteri utri creditorum & utrisq;. Sin
 non onerarint, decemq; dies* in naui in Hellesponto manserint, atq; exo-
 nerarint ubi Atheniensibus pignora capere non licet: etiam inde reuerfi
 Athenas, usuras reddant, anno superiore tabulis inscriptas. Sin quid naui
 grauius acciderit, in qua uehent merces, pignora salua sint: quæ superfue-
 rint, cōmunia sunt creditoribus: & in his rebus nihil plus ualeat hac syn-
 pha, &c. Vtrum ne, Iudices, istos syngrapha mutuare nostra iubet, homi-
 ni præsertim, quē nos neq; nouimus neq; uidimus unquam: an coemptas
 merces Athenas uehere, & nobis in conspectum offerre, & exhibere sine
 controuersia? Syngrapha enim nihil his quæ ea continentur, plus ualere si-
 nit, nec proferri uel legem, uel decretū, uel quicquam aliud in syngraphæ
 præiudicium. At isti ab initio statim syngrapham hanc nihil curarunt, sed
 nostra pecunia sic usi sunt, quasi fuisset ipsorum propria. Adeo isti sunt ma-

* ἡ δὲ οὖν καὶ
 ciolus ἡ δὲ καὶ
 vi, in cane.

In Sophistas, Iesici sophistæ, & homines iniurij. Ego uerò, Iouem optimum max. testor, omnesq; deos, nemini unquam inuidi, aut maledixi, Iudices, si sophista esse uult, & argentū Ilocrati pendere. Insaniā enim, si quid horū curem. Sed tamen ita me Iupiter amet, nō deere censeo, ut homines superbi & sapientiæ opinione tumidi, alienū appetāt, aut eripiāt, eloquētia freti. Hæc enim sunt improbi sophistæ, & malè mulctandi. Lacritus autem iste, iudiciū hoc subiit Iudices, nō iure fretus, cum satis sciat sua facinora de mutuo hoc: sed se, pro eloquētia sua in mala causa facile orationem inuenturum, & eò uos quò ipse uoluerit, traducturū opinatur. Hæc enim pollicet, & se eloquentem esse iactitat, & argentum postulat, & discipulos colligit, his ipsis artibus eos eruditurū se pollicens. Ac primū fratres suos hoc doctrinæ genere instituit, quam uos sentitis improbā esse & iniustam, ô Iudices, ut in uestro mercatu pecuniam nauticam mutuentur, eaq; defraudent, nec reddant. Qui possint esse homines improbiores, uel magistro tali, uel talibus discipulis? Quoniam igitur disertus est, & tum eloquētia fretus, tum mille drachmis quas magistro dedit: iubete eum docere uos, aut eos pecuniā nō accepisse à nobis, aut acceptā reddidisse, aut nauticas syngraphas ratas esse non oportere, aut in aliū usum cōuertendas esse pecunias q̃ in eū ad quē ex syngrapha acceperūt? Horū quodcūq; uoluerit, persuadeat uobis: tum egomet quoq; assentiar, sapientissimū esse eū, si uobis fidem fecerit de contractibus mercatorijs iudicantibus. Sed satis scio nō posse fieri, ut quicquā horū uel probet, uel persuadeat. Sed his omisissis agite per deos ô Iudices, si contrariū accidisset, & non istius frater defunctus, pecuniā mihi debuisset, sed ego fratri eius talentū aut octoginta minas, aut plus minus' ue, num putatis Lacritū eadem uerba fuisse allaturū, quibus nūc abusus est: aut dicturum, se nō esse hæredē, & cedere fratris bonis: & non acerbissimè à me exacturū sicut exegit ab alijs, si q̃ illi defuncto debuit, uel Phaselide, uel alibi uspiā? Quod si nostrū aliquis ab isto accusatus, exceptionē opponere esset ausus, de non danda ei actione: satis scio fuisse eū indignaturū, et conquesturū apud uos, dictitantē, iniquè secū agi, & uiolari leges, si quis ei nō dandam actionē in contractu mercatorio pronunciasset. Tibi igitur Lacrite iustum istud esse uidetur, mihi uerò quamobrem non erit? An non uniueris nobis eadem leges scriptæ sunt, & idem ius de mercatorijs actionibus? Quenquam' ne ita uacordem esse, et oēs mortales uincere improbitate, ut persuadere uobis instituat, ut decernatis, nō dandam esse actionē in causa hac mercatoria, cū uos nūc mercatorias causas disceptetis? Sed quid iubes ô Lacrite? non satis esse censes nos fraudari pecuniā quā mutuauimus uobis: sed à uobis in uincula conijci, mulcta insuper irrogata, ni soluerimus? Quid iniquius? quid indignius? quid uobis turpius fieri queat Iudices, q̃ eos q̃ in uestro mercatu pecuniā nauticā mutuarint, eaq; defraudent, à debitoribus & fraudatorib. in carcerem abduci? Hæcine sunt Lacrite, quæ istis persuadebis? sed ubi ius adipiscendū est Iudices, de mercatorijs cōtractibus? apud quē magistratū? aut quo tempore? apud undecimuiros? At hi grassatores & fures & alios facinorosos capitis reos, introducunt? An apud prætorem? At prætori orbarū & pupillorū & parentū cura madata est. An

Lacritum eloquentia fretū uenisse in iudiciū.

Nullam defensionē relinqui Lacrito.

Accusator petit idem sibi tribui ius, qd̃ accusator in simili causa tribuendum sibi censuisset.

Aequum esse accusatori actionem dari ab his iudicib.

Iudicium genera apud Athenienses. οἱ ἑνδεκά. ὁ ἀρχων.

est. An, ita me amet Iupiter. apud regē: sed non gymnasiarchi sumus, neq̃
 reum quenquā facimus impietatis. An bellidux nos introducet? Siquidē
 agatur de patrociniō uel deserto, uel nō recepto. Proinde restant nobis du-
 ces. At triemiū praeceptos hi curant & introducunt in iudiciū, mercato-
 riam uerō causam nullā introduxerint. Ego uerō mercator sum, & tu fra-
 ter es & haeres unius mercatoris, eius qui mercatorias à nobis pecunias ac-
 cepit. In quo igitur causa hāc iudicio disceptanda est: doce Lacrite, modò
 æqui aliquid, dicas & legibus consentaneum. Sed nullius hominis tantum
 est ingenium, qui hisce de rebus æqui aliquid possit dicere. Neq̃ uerò his
 solum ego iniurijs à Lacrito isto afficior: sed praefer fraudationē pecuniā
 etiā in extrema pericula uenissem, quantū in isto quidem fuit, nisi mihi syn-
 grapha succurrisset, testataq̃ esset, me in pontū dedisse pecuniā, & rursus
 Athenas. Nostis enim profectò Iudices legē, q̃ ea se uera sit si qs Athenien-
 sium aliò quopiā quā Athenas, frumentū uexerit, aut pecuniā mutuarit in
 aliū mercatum q̃ Atheniensiu: quā poenā de his constitutā sint, q̃ ma-
 gnā & graues. Atq̃ adeò ipsam potius legem eis recita. **LEX.** Argen-
 tum autem non liceat ulli Atheniensiu aut inquilinorū Athenis degentiū,
 * quorū hi domini sunt, in nauem quā frumentū Athenas uectura non sit:
 & cætera quā de singulis earū rerum scripta sunt. Sin aliquis mutuarit eo
 nomine, & iudicari, & describi licere argentū apud curatores, quemadmo-
 dum de naue & frumēto dictū est, * pari ratione, & actio ei ne detur de ar-
 gento, quod aliò quopiā elocarit q̃ Athenas, neq̃ magistratus ullus de eo
 referat. Ac lex quidem, Iudices, tam se uera est. At isti omniū hominum im-
 purissimi, cum in syngrapha apertē scriptū sit, pecuniā Athenas reportan-
 dam: permiserūt, pecuniā à nobis Athenis mutuo sumptā in Chium uehi.
 Nam cum Phaselita nauicularius in Ponto à Chio quodam homine pecu-
 niam mutuaretur, Chius autē se daturum negaret, nisi omnia sibi quā nauic-
 ularius ueheret, oppignerarentur, prioresq̃ creditores in id cōsentirent:
 cōsenserūt, ut nostra Chio oppignerarentur, isq̃ uniuerſis potiretur. itaq̃
 soluerunt ē Ponto cum Phaselita nauiculario, & cum Chio creditore, & in
 furum portum appellunt, in nostro autē mercatu non appulerunt. Et nūc,
 Iudices, Athenis mutuò datā pecuniā in Pontū, & rursus ē Ponto Athe-
 nas, in Chium ab istis deuectę sunt. Quod igitur orationis initio posui, uo-
 bis etiā non minor quā nobis creditoribus sit iniuria. Cōsiderate modò,
 Iudices, an non uiolemini, cum quis legibus uestris studet esse superior, &
 syngraphas nauticas irritas facit & abrogat, & à nobis acceptā pecuniā in
 Chium transmisit: nōne talis homo uos etiā uiolat? Ac mihi quidem cum
 istis res est (eis enim pecuniam dedi) ipsi uerò cum Phaselita illo nauicula-
 rio agant, ciue suo, cui se credidisse pecuniam dicūt absq̃ nostra autoritate
 contra syngrapham. Nos enim nihil omnino scimus quid ipsi egerint cum
 ciue suo: ipsi quidem id sciūt. Hāc esse æqua putamus, uosq̃ oramus Iudi-
 ces ut opitulemini nobis iniuriā passis, & puniatis malarū artium & de-
 ceptionum, qualibus isti utūtur, studiosos. Quod si hāc feceritis, & uobis
 ipsis utilia decerneretis, & improbis hominibus omnes cauillationes eripie-
 tis, quibus nunc aliqui contractus nauticos eludunt.

ὁ βασιλεύς
 ὁ πολέμαρχος.
 οἱ στρατηγοί.

Accusator se
 per Lacritum
 in periculum
 uenisse gran-
 dis mulctæ
 queritur.

ὅν στοικνέ-
 ελοι.

καὶ ταῦτα.

Iterū causam
 cum iudicibus
 communicat.

ἀποδιδόντες,
 Phaselitæ de-
 bitum ad hanc
 causam nihil
 attinere.
 Petitio.

Ab utili.